

ת"פ 33693/05/16 - מדינת ישראל נגד דוד חזיזה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33693-05-16 מדינת ישראל נ' חזיזה
בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד חזיזה

הנאשמים

הכרעת - דין

הנאשם הואשם בהריגה או היזק לבעל חיים, עבירה לפי סעיף 451 לחוק העונשין תשל"ז- 1977 ובהתעללות בבעל חיים, עבירה לפי סעיף 2 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד - 1994.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם מואשם שהוא שפך חומצה כימית על החתולה של המתלונן וגרם לה לכוויות. החתולה נזקקה לטיפול וטרינרי להצלת חייה בעלות של 1500 ₪.

לפי מכתב של ד"ר נעה ברק (ת/7) מתאריך 17.8.15 (בכתב האישום צוין תאריך 18.8.15) הובאה החתולה למרפאת "ספי ישראל". החתולה סבלה מכוויות חמורות "שנראו כתוצאה עם חומר כימי". הכוויות כיסו שטח נרחב על גופה של החתולה והיה צורך להרדים אותה לצורך הטיפול. הוגשו תצלומים של החתולה לפני ואחרי המגע עם החומר הכימי (ת/1 - ת/5) וניכר היקף רחב של הכוויות על החתולה וחומרתן.

ע"ת 1, מר ודים שלסט (המתלונן) העיד שהוא הגיע הביתה ומצא את חתולתו בכניסה לבניין כשהיא סובלת מכוויות. לדבריו, החתולה רגילה להסתובב בגינת דירתו בקומת הקרקע ומעת לעת להיכנס לבניין הבית המשותף ששם קריר יותר. כעבור מספר שבועות מעת האירוע, העד פגש את הנאשם בכניסה לבניין. העד חשד שהנאשם הוא אשר פגע בחתולתו הואיל והנאשם חדש בבניין. המתלונן שאל את הנאשם אם הוא זה אשר שם איזה חומר על החתולה? הנאשם השיב בחיוב, שהוא חשב שמדובר בחתולת רחוב ושהוא מצטער. העד שאל את הנאשם מדוע הוא שם את החומר הכימי על החתולה והנאשם השיב לו שהחתולה קופצת על ילדיו. בחקירה נגדית העד אמר שיכול להיות שהוא טעה לגבי התאריך המדויק שמצא את החתולה עם הכוויות וגם ייתכן ששוחח עם הנאשם בעניין החתולה רק אחרי חודש וחצי ולא אחרי כמה שבועות. לגבי שעת האירוע בה נפגעה החתולה, העיד שאמו ראתה שהחתולה במצב תקין בסביבות 12:00

עמוד 1

בצהריים והוא מצא את החתולה פצועה בסביבות 13:30.

באמרת הנאשם במשטרה (ת/6) הוא תיאר מצב בו הוא חזר עם אשתו וילדיו מקניות בין השעות 21:00 - 22:00. הם עלו קומה וחצי בתוך הבניין בדרך לדירתם וחתולה התחילה להסתובב לידם "ונראה שמנסה לשרוט" (שם ע' 2). החתולה נראתה חולה ועם ריח רע. "היא הסתובבה בין הרגליים והיה נראה שהולכת לקפוץ בכל רגע. לא קפצה אך חשתי כי נראתה כמתכוננת לקפוץ." (שם). העד נשאל כמה פעמים אם ראה את החתולה בבניין והשיב "כל יום במשך הרבה זמן. היא הייתה בחצר ולאחרונה לפני המקרה נראתה כל הזמן בבניין במיוחד בלילות וכל יום שהיינו חוזרים הייתה גורמת לנו לבהלה ולריח נורא בבניין" (שם). החוקר שאל את הנאשם "האם ידוע לך שבפעולה של שפיכת חומר כימי על חיה עלול להיגרם לה נזק? הנאשם השיב "כן. מה ששפכתי היה חומר ניקוי ולא ידוע לי שהוא חומר כימי וזאת הייתה במטרה להבריח אותה ולא לפגוע בה. זה דבר ראשון שנתקל בידי מהשקיות הקניות. אם היה לי בקבוק קולה הייתי שופך קולה". בהמשך נשאל "איזה חומר שפכת על החתולה?" והשיב "זה היה חומר לניקוי תנור גז" (שם).

הנאשם העיד בבית משפט שהגיע הביתה מהכולל ביום 18.8.15 בשעה 19:45. לאחר שעין בתמונות של חתולת השכן, לטענתו, עולה שלא מדובר בחתולת השכן אלא בחתולת רחוב בצבע חום. האירוע עליו הוא מדבר היה בסמוך לשעה 22:00 ולא בין 12:00 - 13:30. הוא עלה את מדרגות הבניין יחד עם אשתו וילדיו כשבדין השקיות של הקניות. הם גרים בקומה הרביעית בבניין ועלו במדרגות כקומה וחצי. או אז חתולה בצבע חום (צבע שונה מחתולת המתלונן) הסתובבה בין רגליהם והילדים החלו לצרוח. הנאשם הכניס את ידו בתוך אחת השקיות למצוא דבר לזרוק לעבר החתולה להבריחה ונתקל בחומר לניקוי תנורים. הנאשם הציג בפני בית המשפט בקבוק שלטענתו הוא המוצר אליו התייחס בעדותו וגם הוצג כראייה תצלום של הבקבוק (נ/1). מדובר בבקבוק סנו ג'ט קצף לניקוי כללי במטבח. על גבי הבקבוק יש אזהרה "לא למאכל! הרחק מהישג ידם של ילדים. מנע מגע עם העיניים. במקרה של מגע עם העיניים יש לשטוף מיד בהרבה מים ולפנות לייעוץ רפואי. במקרה של בליעה, פנה מיד לייעוץ רפואי והצג את תווית החומר או האריזה". לדברי הנאשם "השפצתי לכיוונה של החתולה שני שפריצים ותוך כדי כך התחמקה בין הסורגים וברחה. לפי דעתי החומר לא נגע בה. זה המקרה היחיד שהיה לי עם החתולה" (ע' 10 לפרוטוקול שורות 27 - 28). אכן הנאשם מודה שהתנצל בפני המתלונן אך באותו מועד עדיין לא ראה את התצלומים של חתולת המתלונן וסבר בטעות שמדובר בחתולתו. הוא טען שחומר הניקוי לא מזיק. הוא מודה שהוא סובב את מנגנון הפתיחה של הבקבוק כדי לרסס. לעניין השימוש במילה "שפכתי" באמרתו, אמר "אני זרמתי עם הלשון" (ע' 13 לפרוטוקול שורה 6) ובהמשך "חשבתי שהשפצתי ושפכתי זה אותו דבר" (שם שורה 9).

אשת הנאשם, גברת איילת חזיזה, העידה כעת הגנה. לדבריה, הנאשם היה מגיע הביתה מהכולל בסביבות 19:45. ערב אחד כשהיא, הנאשם וילדיהם חזרו מקניות בערך ב-21:30 - 22:00 ועלו במדרגות בין הקומה השנייה לקומה השלישית, חתולה החלה להסתובב ביניהם. הילדים נבהלו. הנאשם ניסה להבריח את החתולה ללא הצלחה. או אז הוציא חומר ניקוי סנו ג'ט מאחת השקיות ו"השפריץ כמה שפריצים" והחתולה ברח (ע' 17 לפרוטוקול שורות 1 - 2). הוצג בפני העדה תצלום של חתולת המתלונן (ת/1) והעדה אמרה שהיא מתייחסת לחתולה אחרת, חתולת רחוב בצבע חום בהיר. לעניין מועד האירוע שהיא תיארה, אמרה שזה היה בסמוך לפני תשעה באב (25.7.15). בחקירה נגדית הסכימה שהנאשם יכול היה לזרוק חפץ כדי להבריח את החתולה. היא גם אישרה שהנאשם היה חייב לפתוח את מנגנון ההגנה של בקבוק הסנו ג'ט כדי "להשפריץ" חומר מהבקבוק. בתשובה לשאלת התובעת אמרה שהיא לא מרשה לילדיה להשפריץ או לרסס עם החומר. גם השיבה שייתכן שהנאשם "השפריץ" החומר יותר מפעם או פעמיים.

מר בן דוד, ע"ה 3, העיד שהוא ראש הכולל "ביקורי יוסף" בו לומד הנאשם. התלמידים, כולל הנאשם, רושמים על דף את זמן הגעתם וזמן יציאתם מהכולל. על פי הרישומים (נ/2 ו-נ/3) במועד הרלוונטי הנאשם הגיע ללימודים בשעה 9:00 - 13:00 וכן למד בין השעות 15:00 - 18:45. לדברי העד, יש הפסקה בין השעות 13:00 - 15:00. למרות שלא יכול לומר בוודאות, לדעתו, סביר להניח שהנאשם לא עזב את הכולל בהפסקה. לדבריו, הלומדים בדרך כלל נשארים בכולל לאכול ארוחת צהריים. ועוד, הנאשם גר במרחק מהכולל וכדי להגיע הביתה באוטובוס, מדובר בשעת נסיעה בכל כיוון. ועוד, הואיל ומדובר בתחילת סמסטר גם מקובל שלא לעזוב את הכולל בהפסקה.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם ולאחר שעיינתי בחומר החקירה ושקלטתי, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה של הריגה או היזק לבעל חיים לפי סעיף 451 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 ולהרשיע את הנאשם בהתעללות בבעל חיים, עבירה לפי סעיף 2 לחוק צער בעל חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד - 1994.

לעניין הזיכוי בעבירה לפי סעיף 451 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 - אמנם, הנאשם הודה בפני המתלון על ביצוע המעשה ואף התנצל בפניו. בהקשר זה, קשה לקבל שהנאשם לא הכיר את החתולה של המתלון בבנינו. קשה לקבל שבאקראי היו שני מקרים של שימוש בחומר כימי על שתי חתולות שונות באותו בנין ובסמיכות זמנים. קשה לקבל שהנאשם היה מודה ומתנצל בפני המתלון אלא אם ידע שהוא השתמש בחומר מהסוג שיכול היה לגרום נזק לחתולה ובכמות שיכול היה לגרום נזק לחתולה.

אולם לא בתיק אזרחי עסקין ולא במאזן ההסתברות אלא בתיק פלילי עם הדרישה להוכחה מעבר לכל ספק סביר. בסופו של דבר, הראיות נגד הנאשם הן גרסת הנאשם וגרסת רעייתו. אילו הנאשם הכחיש כל קשר למעשה בפני המתלון, לא היו ראיות לקשור אותו למעשה. צודק ב"כ הנאשם שהמקרה דומה ל"מיגו" במשפט העברי. בית המשפט תלוי בדברי הנאשם ובדברי אשתו, כשאין עדים למעשה וגם היו כל מיני אנשים שיכלו לבוא במגע עם החתולה ולבצע את המעשה.

גרסת הנאשם הייתה ונשארה שהאירוע עם החתולה, אליה התייחס, התרחש בלילה בין השעות 21:00 - 22:00. לכאורה הפגיעה בחתולת המתלון אירעה בין 12:00 - 13:30 בצהריים. הנאשם אף הציג ראיות שהוא היה בכולל בזמן הרלוונטי, לפחות עד שעה 13:00 ואם נסע באוטובוס, ספק אם היה מסוגל להגיע ולבצע את המעשה לפני 13:30, המועד בו המתלון גילה את הכוויות על החתולה.

אמנם, ייתכן שהחומר המזיק נשפך על החתולה מוקדם יותר ורק התחיל לגרום לכוויות ולנזק גופני לחתולה לאחר שנספג דרך עורה. אולם, זאת ספקולציה ואין ראיות בפני בית המשפט לתמוך באפשרות זאת.

הנאשם הסביר שהוא התנצל בפני המתלון ומסר את אמרתו במשטרה, מבלי שהוצגה בפניו החתולה של השכן או תצלום שלה, ולכן סבר בטעות שמדובר בחתולת המתלון.

בנסיבות העניין, הואיל והנאשם ורעייתו מתייחסים לאירוע עם חתולה שהתרחש בזמן שאינו מתיישב עם הפגיעה בחתולת

המתלונן והואיל ולמעשה כל הראיות נגד הנאשם יסודן בגרסת הנאשם וגרסת רעייתו והואיל ואין בפני בית המשפט כל ראיות היכולות ליישב ולהסביר כיצד חומר מזיק שנשפך על חתולה בשעות הערב יגרום פתאום לכוויות כעבור כ-16 שעות, לא הוכח הקשר בין מעשה הנאשם בו הוא מודה, כביכול לגבי חתולה אחרת, לבין ההיזק לחתולת המתלונן, לפחות לא ברמה ההוכחות הדרושה למשפט פלילי. אי לכך הגעתי למסקנה שיש לזכות את הנאשם מהעבירה לפי סעיף 451 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

שונה המצב לגבי העבירה של התעללות בבעל חיים. יש בגרסת הנאשם ובגרסת רעייתו לתמוך בהתעללות של הנאשם בחתולת הרחוב האלמונית בצבע חום.

אמנם, ב"כ הנאשם טען בסיכומיו בכתב שעבירת ההתעללות אינה מתיישבת עם תקיפה, דהיינו בהפעלת כוח חד פעמי. אולם, אין ממש בטענה זו. אדם השופך חומר על בעל חיים, חומר שעלול לגרום נזק אף לצמיתות, לפחות לעיניה של החתולה לפי האזהרה על הבקבוק, מתאכזר בבעל חיים. טענות הנאשם שהוא חשש שהחתולה תקפוץ עליהם או אולי תשרוט אותם, לא מהווה הצדקה להתנהגות הנאשם. הנאשם ומשפחתו היו ממש קרוב לדירתם והיו דרכים אחרות, פחות מזיקות ופחות מסוכנות, כדי להבריח את החתולה. דווקא כשמדובר בחתולת רחוב המקרה חמור יותר, כי יש סיכוי מופחת אם החומר גרם נזק, שהחתולה תגיע לטיפול וטרינרי וסיכוי מופחת להישרדות החתולה הגרה ברחוב ללא בעלים.

הנאשם ואשתו ניסו להפחית בעדותם את דבר המגע של חומר הניקוי עם החתולה. הוצגה האפשרות שאולי החומר בכלל לא נגע בחתולה או שמדובר ב"שפריץ" אחד או שניים. אולם, בעניין זה, יש להעדיף את גרסתו של הנאשם במשטרה, גרסתו הראשונה לפני הגשת כתב האישום. שם הוא לא אמר שריסס לכיוון החתולה ולא אמר ש"השפריץ" לכיוון החתולה, אלא אמר במפורש שהוא שפך את החומר על החתולה. כפי שצינתי לעיל, התנצלותו של הנאשם בפני המתלונן, מעידה שהנאשם אף סבר שיש אפשרות שכמות החומר וסוגו שנשפך על החתולה היה בו כדי לגרום לנזק.

אשר על כן, הגעתי למסקנה שיש בראיות בפני כדי להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 2 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד - 1994.

סיכומי של דבר, הנני מזכה את הנאשם מהריגה או היזק לבעל חיים, עבירה לפי סעיף 451 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 ומרשיעו בהתעללות בבעל חיים, עבירה לפי סעיף 2 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד - 1994.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תשע"ז, 20 יוני 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אסי בן הרוש, הנאשם ובא כוחו עו"ד עו"ד אליהו אברם.